

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

XV. Hubertus Archiepiscopus Cantuariensis & apostolicæ sedis Legatus

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

edita ad Alexandrum III. Summum Pontificem, ei gratulans quod tam virum a summis in partem sollicitudinis apostolicae. Habetis in partibus Gallicanis, inquit, virum, sicut experti sumus, justitiae & veritatis amicum, Dominum P. Tituli sancti Grisogoni Cardinalem, qui in una sola electione me teste quingentas marchas argenti strenue refutavit, ne sub obtentum munera a tramite diverteret veritatis. In eo plurime consolationis hausto remedio, Deum glorificamus, & patrem in eo magnificamus & vos, videntes quod illustrium dignitatum gratia, que de vestre plenitudinis fonte procedit, in tales confluit ex apostolica discretione personas que per vita meritorum fastigia illustrare comprobentur honorum. Hinc vobis materia gaudii, hinc Ecclesie Dei solatij fomes exoritur, quod tales assumitis in partem sollicitudinis qui honorem in vobis plenitudinem possitis. Probat iste quem diximus vestrum in se non errasse iudicium.

XV. Anno denique M CXC VI. omnes Ecclesiae conventuales in Eboracensi provincia constituta, ad Celestium III. Pontificem Romanum scribentes, hoc testimonium peribuerunt Huberto Archiepiscopo Cantuariensi & apostolicæ sedis Legato: Cum apud nos visitationem suam exerceret, vices apostolicas diligenter executus fuit, agrum dominicum fructuosum in messis abundantiam excoluit, nihil nobis molestè intulit, nihil à nobis exegit; sed in omnibus verbis & operibus modestè se habuit, in nullo onerosus nobis existens. Ita scribi ad Summum Pontificem optaverat Hubertus, ut probaret bene se usum auctoritate Legati, & provincialibus gravem non fuisse. Sic enim scriperat ad Capitulum Eboracense & ad reliqua Capitula, Abbates, & Priores: Cum his etiam volumus Romanæ sedi certius à singulis designari quantum nobis in causa procriptionis impenderint, vel quatenus eis occasione legationis fuerimus onerosi. Quod ideo sub hac forma fieri mandamus, quia sicut de securitate nostra confidentes rei hujus fidele testimoniū formidare non possumus, sic nec poteritis que vobis super articulis memoratis constiterint salva honestatis conscientia subicere.

CAPVT LVI.

Synopsis.

I. Invit Legatorum fortunam timor ex potestate eorum. Cuncta terrore complebant, ut colliguntur ex Arnulpho Lexoviensi. Reges & Principes illis loco cedebant, eisque assurgebant. Cuncta negotia in se trahebant. Sed ex malis eorum facinoribus paullatim factum est ut eorum nomen & auctoritas vulnerit apud Francos, & Romana Ecclesie vilis deinceps & contemptu habitabit. Hinc legationes in fastidium verserentur.

II. Legati antiquis nullam munera sui partem at-

Tom. II.

tingere in Gallia poterant absque petitione aut expresso consensu Regis. Quod jus adeo competet Regibus, ut non solum nostri, sed etiam Angli & Scotti, illud summa cura reinnerint. Pro Regibus nostris illibet est locus Alexandri III. qui destinaverat legationem Gallie tribuere Thome Archiepiscopo Cantuariensi, si consensus Regis & Episcoporum Gallia accederet.

III. Ius illud evincitur etiam ex decretali Super gentes, que docetur esse Bonifacij VII. cum tam in vulgaris editionibus tribuatur tantum Ioanni XXII.

IV. Referuntur verba illius constitutionis; que manifeste ostendunt illam à Bonifacio conditam fuisse aduersus Philippum蒲鲁姆.

V. Walterus Episcopus Albanensis in Angliam missus ab Urbano II. cum Rege Willmo conventionem fecit ne Legatus Romanus ad Angliam mittetur nisi quem Rex præcipere. Ita visum expedire, ne qua vis inferretur consuetudinibus regni. Sub Paschali II. Anselmus Abbas Legatus in Angliam missus, nec Angliam intrare nec ullo Legati officio fungi permisus a Rege est, ne antiquis Ecclesia Anglicana consuetudinibus præjudicium inferretur.

VI. Idem jus regium acriter retinuit Henricus primus Rex Anglorum, ut pater ex Eadmero, illud etiam à Callisto extorquens, ut Legatus in Angliam nullus à Pontifice mittetur, nisi quæpiam causa ita gravis incidere quæ ab Episcopis regni definiri non posset.

VII. Idem Petrus Leonis prohibuit exequi officium Legati in Anglia, obtendens patrias consuetudines, quia regnum Anglia liberum erat ab omni Legati dictione. Legati auctoritas, ut explicari posset, indigebat consensu Episcoporum, Abbatum, & procerum, ac totius regni.

VIII. Adnotanda est hoc loco prudentia Henrici qui, ne Legatus auctoritatem suam explicaret in Anglia, prohibuit ne ad Ecclesias aut monasteria regni accederet, neve aliunde vicibus ei suppediaretur quam ex publico. Quod factum specie honoris, Legati tamē potestatem infregit.

IX. Parvum repulsam passus in Anglia fuerat Callistus secundus, cum adhuc esset Archiepiscopus Vienensis. Sic enim ei contradicendum est, ut nullum Legati officium exerceret. Itaque sic uenit, ita reversus est, ut Eadmerus ait.

X. Hugo in Angliam missus ab Alexandro III. suscepimus quidem est ut Legatus, sed quia cum militi postulaverat Henricus II. Rex.

XI. Cum Vivianus ab eodem Alexandro missus esset in Scotiam, quod pergere destinaverat per Angliam, non ante permisus est progrederi quād jura sacerdotum quod nihil presumeret de potestate Legati contra voluntatem Regis Anglie. Et sic data est ei licentia transendi usque in Scotiam.

XII. Anno 1245, inter gravamina nomine totius regni Anglia proposita in Concilio Lugdunensi, etiam illud additum est, Legatum in Angliam venire sine Domini Regis licentia, quod erat contra privilegium Regis. Innocentius IV. postulata Anglorum elusit raffissima moderatione.

I. VVIT Legatorum fortunam timor ex potestate eorum: quia cum in provincias venirent cum summa & amplissima auctoritate, quæ, ut supra diximus, major erat quam ut obsisti ei posset, cuncta terrore complebant. Testatur istud Arnulphus Episco-

X ij

Yar episcopum
Alexander III.
7.4. Diccion
M. 156.

Agap Redolfum
160 pag.
114.

vid 1100
Vid 1100
Vid 1100
Vid 1100

F. 11.
F. 11.
F. 11.

vid 1100
Vid 1100
Vid 1100

F. 11.
F. 11.
F. 11.

vid 1100
Vid 1100
Vid 1100

F. 11.
F. 11.
F. 11.

vid 1100
Vid 1100
Vid 1100